

SCÉNÁŘ K AUDIOREPORTÁŽI: MARIE ŠKRLOVÁ

Žáci ZŠ a MŠ Dub nad Moravou:

Šimon Hradečný, Ema Hradilová, Lenka Uhlířová, Tereza Skopalová

Byla druhá světová válka. Paní Marii Škrlové bylo šest let, když ráno odcházela se svým bratrem do školy a v ulici stálo černé auto. Tušila něco zlého, ale nevěděla, že svého tatínka vidí naposled a to jediné, co jí v životě po tatínkovi zbude, budou vzpomínky rodiny a jeho přátel, rodinné fotografie a dopisy, které rodině posílal z Vratislavi.

Tatínek malé Marušky - Tomáš Kelnar, byl národní hrdina - legionář, později vážený četník pro Dub nad Moravou a okolí. Byl organizátorem rozebrání a uschování sochy Tomáše Garrigua Masaryka před nacisty, kde přečkala válku a která díky tomu dodnes stojí před školou v Dubu nad Moravou.

Po válce byla socha TGM slavnostně znovu postavena na stejném místě jako před válkou. Ve stejný den byla odhalena pamětní deska na rodném domě pana Tomáše Kellnara, který byl popraven 15. listopadu 1944 ve Vratislavi. Má nám připomínat zvěrstva války a abychom si vážili si míru.

Brodecké sirény, které oznamovaly nebezpečí bombardování, mají ve vzpomínkách děvčátka Marie pocit stále tísně a strachu.

Válka i v zázemí je hrozná.

Němci okupanti - Rusové osvoboditelé.

Paní Škrlová vzpomíná, jak je důležité hodnotit člověka jako jednotlivce, podle jeho skutků. Paradoxem bylo, že Němci - nepřátelé, se k rodině a spoluobčanům chovali pěkně. Ukazovali jim fotky svých rodin, dětem dávali bonbony, byli kultivovaní...

Po ústupu Němců přišli Rusové a šokující bylo, že ti, kterým všichni byli vděční za osvobození, se chovali bezohledně, drancovali a kradli...

Nadšení z osvobození a poválečná léta prožívala paní Škrlová jako středoškolačka. Studovala na Střední průmyslové škole v Prostějově. Škola se dodnes nachází poblíž náměstí, kde rovněž stála socha TGM. Nastupující režim v roce 1948 popíral

osobnost pana presidenta Masaryka a bylo rozhodnuto, že sochu zbourají. Velká část občanů Prostějova s tím nesouhlasila a snažili se akci zabránit, zdokumentovat bezprávní, které se dělo. Mnoho lidí bylo stíháno a mnoho studentů nebylo připuštěno k maturitě.

Paní Škrlová se po maturitě šťastně vdala, vychovala tři dcery, milovala svou práci projektantky a spokojeně žije v rodném domě v Dubu nad Moravou.

I když ve škole neměla ráda dějepis, jejím celoživotním koníčkem a přínosem pro spoluobčany se stala historie a archivace dokumentů.